GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 37. — *Sâmbătă 16 (28) Februariu* — 1885.

ASTĂḌI IN $\frac{\text{XVI}}{\text{XXVIII}}$ FEBRUARIU ANUL DOMNULUI

MDCCCLXXXV

SE 'MPLINESCŬ O SUTĂ DE ANĬ, DE CAND VITEJII

HORIA ȘI CLOȘCA

AU MURITU MOARTE DE MARTIRI,

DOUE SEPTEMANI DUPA CE SOȚUL LOR CAPITANUL

CRIȘANU

S'A SFERȘITU IN INCHISOARE.

S'AU LUPTAT CU CREDINȚA PENTRU NÉMUL LOR ȘI-AU JERFITU VIAȚA

PENTRU

LIBERTATEA POPORULUI ROMANU.

CU BARBAȚIA NEINFRANTA

AU SUFERITŬ CHINURILE CELE MAI CUMPLITE PENTRU

TRIUMFULU CAUSEI DREPTE A NATIUNEI LOR.

ROMÂNĬ!

RUGATIVE PENTRU SUFLETELELOR.

Braşovŭ, 15 (27) Februariu 1885.

Intr'unŭ momentŭ aşa de serbătorescŭ, cum este aniversarea de o sută de anĭ a morţii nemuritorilorŭ martirĭ dela 1785, cuvine-se sĕ desbrăcămu haina lupteloru nóstre ḑilnice şi sĕ îmbrăcămu veştmîntulŭ sĕrbătorescŭ alŭ ideilorŭ înalte şi nobile, ce au însufleţitŭ omenirea dela începutulŭ istoriei; cuvine-se sĕ ne înălţămu inimele la acelŭ pedestalŭ grandiosŭ alŭ *adevĕratei iubirĭ de patriă,* la care s'au avêntatŭ în cursulŭ veacurilorŭ spiritele cele mai marĭ şi cele mai nobile ale tuturorŭ popórelorŭ, ce locuiescŭ împreună în acestŭ imperiu.

In asemenĭ momente marĭ vocea partisanului trebue sĕ amuţéscă şi filosofulŭ are cuvêntulŭ.

Ce adorămŭ noi în giganticele figurĭ ale ţĕranilorŭ martirĭ dela 1784—5, dacă nu iubirea de patriă în tótă puterea cuvêntului? Pentru ce au luptatŭ Horia, Cloşca şi Crişanŭ dacă nu pentru ca sĕ védă poporulŭ lorŭ liberŭ şi patria lorŭ fericită? Orĭ dóră va cuteză careva sĕ ne dovedéscă, că libertatea patriei nu condiţiunéză libertatea poporului, care cultivă pămêntulŭ ei cu sudórea sa şi-o apĕră cu sângele sĕu?

Nu mijlócele de durerósă reminiscinţă, de cari s'au folositŭ, în desperarea şi nefericirea lorŭ, eroii dela 1784 le sĕrbătorimŭ, ci singurŭ numai marele principiu, ce i-a condusŭ, adênca iubire de patriă şi de libertate, ce i-a entusiasmatŭ şi tăria de sufletŭ, cu care şi-au sacrificatŭ chiar viaţa pentru bunulŭ acesta celŭ mai mare şi celŭ mai nepreţuitŭ alŭ unui poporŭ, ne face sĕ-i adorămŭ şi sĕ ne închinămŭ dinaintea umbrelorŭ lorŭ.

Unŭ filosofŭ eruditŭ francesŭ din veaculŭ trecutŭ adresândŭ la 1785 în apĕrarea poporului românŭ o scrisóre Impĕratului Iosifŭ II*) ḑise:

„Toţĭ aceia, carĭ au scrisŭ despre revoluţiunea Românilorŭ se parŭ a fi conspiratŭ în contra nefericitului poporŭ, ca sĕ te încurajeze, Principe, sĕ pedepsescĭ cu suplicii oribile pe capii revoluţiunei şi sĕ strîngĭ lanţurile poporului. Am vĕḑutŭ eu însu'mĭ scriitorĭ, carĭ glumeau despre rótele, pe carĭ a trebuitŭ sĕ-şĭ sfêrşéscă ḑilele „demagogulŭ" Horia (cum îlŭ numiau ei.) Dar departe mine doctrina abominabilă a acestorŭ monstrii, carĭ îşĭ prostitue condeiele lorŭ pentru nefericirea popórelorŭ..."

„Eu sunt celŭ d'intâiu, care apĕrŭ causa Românilorŭ, ce au fostŭ victimele forţii în acésta însurecţiune şi repetezŭ, că Românii au dreptulŭ sĕ se revolteze până când vorŭ fi sclavĭ şi nefericiţĭ. A-i pedepsí pentru esercitarea acestui dreptŭ însémnă a-i pedepsí fiind-că suntŭ ómenĭ."

Aşa vorbesce filosofulŭ, care ḑice, că „are datoria şi dreptulŭ, ca atuncĭ, când poporulŭ nu mai are nicĭ unŭ apărătorŭ, sĕ veghieze asupra judecătorilorŭ poporului, sĕ analiseze sentinţele lorŭ şi sĕ cerceteze dacă aceia, pe carĭ îi judecă ei, merită sĕ fie pedepsiţĭ, séu nu."

Unŭ veacŭ a trecutŭ de când s'au rostitŭ aceste cuvinte. Revoluţiunea francesă a resturnatŭ vechia ordine şi jurisprudenţă a statelorŭ şi astăḑi toţĭ cei ce au luptatŭ pentru drepturile omului şi pentru libertatea popórelorŭ suntŭ cinstiţĭ şi adoraţĭ de tótă lumea cultă, care îi încununéză cu cununa nemurirei.

Nu putemŭ sĕ finimŭ mai bine aceste şire scrise în memoria neuitaţilorŭ noştri martirĭ, de câtŭ esprimându-ne dorinţa, ca sĕ ajungemŭ odată în acéstă patriă şi acele momente fericite, când fiii ei uniţĭ prin legătura măréţă a adevĕratei iubirĭ de patriă, fără deosebire de naţionalitate, vorŭ depune o cunună la mormêntulŭ eroilorŭ românĭ dela 1784, carĭ au luptatŭ în contra tirăniei şi a despotismului pentru libertatea patriei şi a poporaţiunei ei.

In semnulŭ acesta le ḑicemŭ umbrelorŭ nemuritorilorŭ *Horia, Cloşca* şi *Crişanŭ:*

Eternă fie amintirea vóstră între noi!

*) Seconde Lettre d'un Defenseur du Peuple à l'Empereur Joseph II. sur la revolte des Valaques. Dublin 1785.

Causele revoluţiunii din 1784. Din scrisorile împĕratului Iosifŭ II.

Din biletulŭ Impĕratului dela 13 Decemvre 1784 cătră contele Iankovits:

„Turburările din Transilvania mĕ atingŭ fórte multŭ şi din nefericire ómenii, încă dela începutŭ, nu au lucratŭ aşa după cum arŭ fi trebuitŭ, ca sĕ le împedece, cu tótă seriositatea. Dér acum lucrurile s'au întêmplatŭ şi rĕulŭ nu se póte curmá, fără unŭ atacŭ sângerosŭ, care póte s'a şi întêmplatŭ séu se va întêmpla câtŭ mai curêndŭ."

„In cercetarea acésta, cu care te-amŭ însărcinatŭ cu deplină încredere, lucrulŭ principalŭ este, sĕ se esamineze bine, cum s'ar puté linisci de amêndouĕ părţile spiritele iritate în gradulŭ celŭ mai mare şi anume ale Românilorŭ în contra întregei naţiunĭ unguresci, cu deosebire în contra domnilorŭ sĕi şi a funcţionarilorŭ comitatului, cum şi spiritele tuturorŭ acestora în contra Românilorŭ. Cei dintêiu, Românii, *au fostŭ trataţĭ aspru o lungă seriă de anĭ, şi nicĭ-odată nu au pututŭ sĕ ajungă la unŭ mijlocŭ de îndreptare, séu sĕ li se facă dreptate plângerilorŭ lorŭ.* Cei din urmă au fostŭ atacaţĭ într'unŭ modŭ fórte gravŭ şi dênşii credŭ, că-şĭ vorŭ puté apĕra viéţa şi averea, décă vorŭ tratá şi întêmpiná, cu cea mai mare severitate, întréga naţiune română. Trebue aşa dér, fără îndoiélă, ca în casulŭ acesta, sĕ fie priveghiaţĭ cu esactitate şi judecătorii tribunalelorŭ, carĭ sunt chemaţĭ sĕ cerceteze şi sĕ judece, fiindcă *dênşii şi-au perdutŭ cumpĕtulŭ.....*"

Din biletulŭ Impĕratului dela 13 Decemvre adresatŭ guvernatorului Transilvaniei br. Bruckenthal:

„Décă nu se vorŭ pune capĕtŭ unorŭ asuprirĭ, ce esistă de mai multŭ timpŭ în ţéră, cu deosebire în cestiunea robotelorŭ şi a mai multorŭ taxe diferite, atuncĭ nicĭ nu e posibilŭ, ca sĕ putemŭ aşteptá o linisce sigură, fie chiar de la forţele cele mai marĭ, fiindcă nimenea nu póte sĕ ţină armata gata de rĕsboiŭ, în contra supuşilorŭ sĕi proprii. Acestŭ tristŭ exempln ar trebuí sĕ convingă pe nobilĭ şi pe posesorĭ, că viaţa şi averile lorŭ suntŭ în mâna mulţimii marĭ, adecă a poporului şi *poporulŭ numai tratându-lŭ cu ecuitate, cu iubire şi încredere póte sĕ fie ţinutŭ în freu într'unŭ modŭ stabilŭ.*

„Escesulŭ de severitate póte sĕ supună pe unŭ timpŭ órecare, dér ómenii, carĭ nu au nimicŭ ce sĕ pérḑă, carĭ nu suntŭ legaţĭ de casă şi de curte, fiindcă şi aşa de abia mai potŭ trăí după ele, aceştia vorŭ folosí cea dintêiu ocasiune, ca sĕ comită escesele cele mai marĭ. Eu recunoscŭ pe deplinŭ, că e fórte greu de a puté afla unŭ mijlocŭ în contra urei naţionale şi de religiune, care a ajunsŭ la estremŭ şi care se manifestéză la tóte ocasiunile între Românĭ şi Ungurĭ, anume unŭ mijlocŭ, *cum sĕ potă trăí împreună amêndouĕ naţiunile aceste într'unŭ modŭ liniştitŭ şi ecuitabilŭ şi spre binele comunŭ*, fiindcă şi aşa unii fără de alţii nu potŭ sĕ esiste, adecă domnii pămêntescĭ fără supuşĭ şi acestia érăşĭ fără autorităţĭ şi fără guvernŭ. Dér singurulŭ mijlocŭ ce esistă, este, şi Domnia-ta trebue sĕ facĭ totŭ până la estremŭ, ca în ţinuturile revoltate sĕ depărtezĭ din administraţiunea publică pe toţĭ ómenii aceia, a cărorŭ ură, neîncredere şi rĕsbunare ţi se va părea, că e *neîmpăcabilă* şi în loculŭ lorŭ trebue sĕ te ajuţĭ cu transferarea altorŭ funcţionarĭ din alte comitate, fiindcă altcum vorŭ cădea de nou în pericolŭ, şi cu dênşii vorŭ trage şi ţéra.......

O scrisóre a lui Horia.

.....Armata împĕrătéscă sosise la Abrudŭ şi locotenentulŭ Hoffmann din regimentulŭ I. românŭ de graniţă scrise lui Horia sub numele unui locotenentŭ românŭ, alŭ lui Petru Lupu, ca sĕ vină până la Câmpenĭ şi sĕ trateze de pace.

La scrisórea acésta Horia rĕspunse în terminii următorĭ:

Onorabile Domnŭ, Domnule Locotenentŭ şi bunulŭ nostru Domnŭ.

›Scrisórea Domniei-tale cu data de astăḑĭ, scrisă în limba română, amŭ primit'o cu multŭ respectŭ şi cu mare bucuriă, la care rĕspundemŭ: că Dumneḑeu prea sfîntulŭ sĕ se îndure de poporulŭ sĕu şi sĕ dăruiască pace peste ţéra nóstră, pace, pe care Domnii fórte uşorŭ ar puté sĕ-o ajungă, dacă arŭ voi, fiindcă noi nu ceremŭ nimicŭ cu neputinţă, ci numai douĕ lucrurĭ, ântêia sĕ ne lase earăşĭ în libertate pe prisonierii noştri, a doua sĕ ne dea graţiósa resoluţiune, care amŭ câştigat'o cu multă rugăminte dela curtea Majestăţii sale, aşa după cum e porunca Impĕratului. Ér în ce privesce ca noi sĕ ne întêlnimŭ la Câmpenĭ şi sĕ vorbimŭ de pace, bine ar fi, dar nu mai putemŭ âmbla atâtŭ în susŭ şi în josŭ, fiind-că ómenilorŭ le e frigŭ şi flămânḑescŭ. Primarii cei vechĭ suntŭ acolo cu domnii şi cu armata, sĕ-i trămită aicĭ în Domeniu, ca sĕ dé socotélă, fiind-că multŭ au trasŭ şi au despoiatŭ, anume primarulŭ Macaveiu Bota, Ionŭ Ongheţă, Ionŭ Cocoşŭ, Petuligŭ Bodea, George Bobosŭ, Achimŭ Coteţŭ şi Simocŭ Cojocelŭ, care despre 5000 fl. încă n'a datŭ nicĭ o socotélă.

Cu aceste remânŭ alŭ D-vóstră

Slugă plecată
Ursŭ Nicola,
din Rîulŭ Mare.*)

Esecutarea dela Alba 28 Februariu 1785.

›... Lunĭ, în 28 Februarie diminéţa, căpitanii Horia şi Cloşca, după ce fură împĕrtăşiţĭ cu sfintele taine de preotulŭ Nicolae Raţŭ din Maierei Albei Iulie, fură duşĭ la loculŭ de supliciu, pe colina, care se înălţă deasupra viilorŭ, în partea de méḑă-ḑi a fortăreţei.

O mulţime mare de poporŭ, peste 6000 de ómenĭ, — şi între aceştia 2515 ţĕranĭ din 419 comune, aduşĭ la Alba-Iulia sub pretextŭ, ca sĕ le publice o patentă în cestiunea robotelorŭ, — trebuiră sĕ asiste la acestŭ înfiorătorŭ spectaculŭ.

Mai ântêiu frânseră cu róta pe Cloşca, începêndŭ dela picióre cătră capŭ, şi după cum ne spune unŭ martorŭ ocularŭ, îi dederă celŭ puţinŭ 20 de loviturĭ până-şĭ dede sufletulŭ.

In timpulŭ acesta Horia, primulŭ căpitanŭ, trebuì sĕ privéscă cu ochii sĕi oribila mórte a devotatului sĕu amicŭ, care până în ultimulŭ momentŭ îi rĕmase în tóte credinciosŭ.

După Cloşca fu aşeḑatŭ Horia pe eşafodŭ.

›Horia, ne spune unŭ altŭ martorŭ, merse fără nicĭ o schimbare, cu inima îndrăsnéţă, la loculŭ destinatŭ pentru ora cea amară a vieţei sale.... Dér cu dênsulŭ tratară cu mai multă graţiă: după o lovitură, care-i frânse fluerulŭ dreptŭ, îi deteră numai decâtŭ o lovitură de graţiă asupra pieptului.‹ (Magyar Hirmondo din 16 Februariu 1785).

Aşa se finì viéţa acelui ţĕranŭ estraordinarŭ, a tribunului dela 1779—1784, care'şĭ propuse sĕ scuture miseria de patru secole a iobagilorŭ din Transilvania şi s'o rumpă cu trecutulŭ nefericitŭ....

Asupra lui erau ţintiţĭ la 1784 ochii tuturorŭ ţĕranilorŭ. Căḑutŭ în planurile sale, părăsitŭ de împĕratulŭ Iosifŭ, stima lui publică nu încetà; în lanţurĭ, în nefericire, elŭ fù iubitŭ de poporŭ. Cu o firmitate antică, elŭ nu cerù graţiă împĕratului, nu tremurà dinaintea ororilorŭ supliciului, din contră, cu acelaşĭ nobilŭ devotamentŭ precum luptase în viaţă, cu aceeaşĭ convicţiune puternică de sfinţenia causei, elŭ merse pe Golgota despotismului şi făcu, ca şi în ultimele sale momente, sĕ fie admiratŭ de adversarĭ.‹

Preotulŭ Nicolae Munteanovicĭ din Alba-Iulia comunică următórele:

›Când au dusŭ la mórte pe Horia şi Cloşca, i-a însoţitŭ preotulŭ de atuncĭ din Alba-Iulia, Niculae Raţŭ. Dênsulŭ până a frântŭ cu róta pe unulŭ, a ţinutŭ pe celălaltŭ cu mâna de după capŭ, dér când au începutŭ sĕ frângă cu róta şi pe celŭ d'alŭ doilea, Popa Niculae Raţŭ a căḑutŭ josŭ leşinatŭ şi a trebuitŭ sĕ-lŭ aducă cu carulŭ acasă.

Cu acéstă ocasiune se aflá de faţă la esecuţiune şi unŭ tistŭ (funcţionarŭ) de ùngurŭ şi acesta vĕḑêndŭ, că pe Horia ilŭ frângŭ prea răpede, a strigatŭ sĕ-lŭ omore mai încetŭ......... der pe tistulŭ celŭ de ungurŭ l'au luatŭ apoi între baionete şi l'au dusŭ sĕ-lŭ închiḑă în cetate.‹ Tradiţiunea acésta, adause preotulŭ Nicolae Munteanovicĭ, a auḑit'o dela părintele sĕu, care în etate de 15 anĭ fusese presentŭ la actulŭ esecuţiunii.

(Densuşianu: Revoluţiunea lui Horia 1884).

Testamentulŭ lui Horia şi Cloşca.

Preotulŭ Nicolae Raţŭ din Alba-Iulia, care însoţì pe Horia şi Cloşca până la loculŭ de supliciu, luà în scrisŭ ultima lorŭ voinţă. Testamentulŭ acesta scrisŭ în limba româna fù înaintatŭ contelui Iancovicĭ şi conţinutulŭ sĕu e următorulŭ:

›Hora, Vasilie, policra Nicula Ursŭ. Anii vieţii sale 54. Muerea lui Ilina, feciorĭ Ioanŭ 14, Luca 6 anĭ. La alte cele nu scie nimicŭ. Ómenii carĭ l'au prinsŭ: Matieşŭ Niţŭ, Matiea Onŭ, frate-sĕu Gheorghie, Trifŭ Stefanŭ, a lui Négu Andrei 2 feciorĭ Simeonŭ cu frate-sĕu; i iértă cu tótă inima. Nicula Ionŭ a némţului meşterulŭ, care a făcutŭ biserica în Ţazerĭ 44 de florinţĭ am fostŭ chizaşŭ, şi eu am plătitŭ lui fibirău din Zamŭ, numele lui Zambo Danilŭ. La Şuţeu Toderŭ din Ciucea şi şéde în Ţizerĭ 10 florinţĭ şi mi-au datŭ 10 horgoşĭ şi au mai rĕmasŭ 6 şi 2 marieşĭ. Satului Ciucea amŭ fostŭ datorĭ 170 florinţĭ,

*) N. Densuşianŭ: Revoluţiunea lui Horia. — Rĕspunsulŭ de mai susŭ e în limba unguréscă scrisŭ de nobilulŭ românŭ Alexandru Chendi, pe când se afla la Horia în Albacŭ.

pe mine au căḑutŭ banii groşilorŭ 22 florinţĭ, şi i-am datŭ în mâna lui Petrişorŭ Luca fiindŭ birĕu, şi într'a lui Brudaşcă Michai fiindŭ faţă cu Ciuceanŭ Toaderŭ în casa mea i-am datŭ banii pe deplinŭ, éră din banii cnsirii au fostŭ pe mine şi pe Florea 10 florinţĭ, şi au luatŭ de pe mine 14 florinţĭ Petrişorŭ Luca, acei 10 florinţĭ amŭ fostŭ pe cosire, éră cei 4 florinţĭ sĕ mérgă pe cei 18 grosĭ, şi 2 cărţĭ, care amŭ daţĭ 6 florinţĭ, şi acele sĕ mérgă acolo, cu alta cu alta nu mai suntŭ datorĭ nicĭ la groşĭ nicĭ la cosire. Cartea care iaste dela înălţatŭ împĕratŭ sĕ află la Nicula Petru şi la Nicula Cârstea tipărită pe 7 cóle pentru Bisericĭ nemţesce, grecesce şi sêrbesce. —

„Oargă Ionŭ Closca din Cărpinişŭ. Anii vieţii 37. Muérea lui numele Mărinca, frate-sĕu Oargă Todorŭ, sora Achime. Au umblatŭ la Muşca, Ofĕnbae, la Abrudŭ, Lupşa, Cricău. Moşii zĕlogite: La Miera Iacovŭ pe loculŭ delângă Benea Benea Precupŭ 10.17 cr. Pe loculŭ dela Mierea Marieanu 10. Totŭ laolaltă se ţinŭ aceste trei dăraburĭ de locŭ. Pe loculŭ dela Popa Avramŭ, mirisce din cósta 5. Pe loculŭ dela Şvităşŭ Irimie din faţă 6. Loculŭ din vale dela feciorii lui Galdă Văsăi. La Birăulŭ satului, Miera Onulŭ banĭ daţĭ împrumutŭ 18. 18 x. Éră la birău de fênŭ de anŭ 6. La Heteoanŭ Antonie căprarĭ pe fênulŭ de ăstŭ anŭ 14. La Miera Dumitru pe fênŭ de anŭ 5 măriaşĭ 7 x. La Bogdanŭ Pĕtru din Mogoşŭ amŭ 6 clăi de grâu la elŭ în şură, 16 oi la elŭ în păstoriă, 7 miei, 2 ferdele de brânză, 4 cupe de untŭ La Bocanŭ Luca 5 pătrare de grâu pentru birulŭ boilorŭ, carĭ amŭ datŭ de au aratŭ. Amŭ acasă 3 cliditurĭ de fênŭ. La Vădanŭ Savu de pe moşiă 35 florinţĭ şi din aceia sĕ dea lui Vădanŭ Irimie 18 florinţĭ. Ce amŭ la Bărluţŭ Sântionŭ din Mogoşŭ lasŭ ia popa Vasile sĕ mĕ pomenéscă. Loculŭ délulŭ Albiii lasŭ la frate-meu. Loculŭ de Şoateşŭ Irimie lasŭ la frate-meu.

»Aceste mai în susŭ scrise amŭ primitŭ din gura lorŭ Eu

Popa Nicolae Raţŭ parochŭ.

Maerii Belgradului neunitŭ.

In dosŭ: Praes. 2-a Mart. 1785 Nro. 33. Testamentum, Tumultus Transilvania circa finem anni 1784 exorti authoris Hora, et principalis ejusdem Capitanei Closca Iuon. Palachico idiomate concinatum cum adnexa transpositione in germanicum.

Unŭ episodŭ din viaţa căpitanului Crişanŭ.

Despre căpitanulŭ Crişanŭ ne relatéză Franciscŭ Szilágyi următorulŭ interesantŭ episodŭ întêmplatŭ la curtea baronului Antoniu Iosica din Brănişca cu puţine ḑile înainte de începerea revoluţiunii: »In anulŭ 1784 pe la mijloculŭ lunei lui Octomvre, întro ḑi după améḑĭ, când br. Antoniu Iosica se afla dusŭ la viiă, soţia dênsului, contesa Maria Teleki aude de-odată lătrândŭ tare în curte cânele de vênatŭ alŭ baronului. Baronésa întrebândŭ ce e causa, servitorulŭ îi rĕspunde, că josŭ la scară stă unŭ Românŭ în haine curióse legatŭ la unŭ ochiu, cu o căciulă înaltă pe capŭ, elŭ doresce sĕ vorbéscă cu baronulŭ séu cu baronésa între patru ochĭ şi de altmintrelea ḑice, că elŭ e profetŭ. Dér baronésa nu voì sĕ se intereseze şi ordonà servitorilorŭ sĕ-lŭ scóţă afară din castelŭ. Insĕ Românulŭ aşteptà pe baronulŭ afară la pórtă, şi nu trecù multŭ timpŭ, cătră seră baronulŭ sĕ şi întórse şi întrebà pe omulŭ acesta, cine e şi ce voiesce? Ér Românulŭ se rugà de baronulŭ sĕ-lŭ asculte între patru ochĭ, fiindcă are sĕ-i spună lucrurĭ importante, şi de altmintrelea »elŭ e profetŭ.« Baronulŭ însĕ nefiindŭ curiosŭ sĕ-i afle secretulŭ, ce pretindea elŭ, îi ḑise sĕ-i spună aci îndată orĭce ar avea în presenţa companionilorŭ sĕi. Dér Românulŭ nu se învoì şi se rugà fórte multŭ de baronulŭ, sĕ fie aşa de bunŭ şi sĕ-lŭ asculte, că de sigurŭ nu i va părea rĕu.

Baronulŭ însĕ creḑêndŭ, că e unŭ pungaşŭ, nu mai stete de vorbă cu elŭ, ci îi dete unŭ sfanţŭ de argintŭ şi plecà. Românulŭ, vĕḑêndŭ că baronulŭ nu voiesce sĕ-lŭ asculte, plecà după dênsulŭ şi cu o voce tare îi ḑise, sĕ asculte ce-lŭ puţinŭ lucrurile, ce i le va spune acum. Baronulŭ uitându-se înapoi, Românulŭ îi ḑise astfelŭ: »Fiindcă Măria ta nu voiescĭ sĕ mĕ asculţĭ, îţĭ voiu vorbì acum în pilde: »se va scula unŭ craiu, care va începe rĕsboiu şi vorŭ umblà ómenii în sânge până la glesne,« şi după cuvintele aceste misteriόse se depărtà repede de aci. Dér mai târḑiu baronulŭ meditândŭ asupra acestei întêmplărĭ, îi părù rĕu, de ce a lăsatŭ sĕ plece omulŭ acesta curiosŭ, trimese după primarulŭ satului şi îi ordonà sĕ-lŭ caute, dér nu-ĭ mai putură da de urmă. După două sĕptĕmânĭ se începù revoluţiunea lui Horia şi între alte devastărĭ ce se făcură, fù ruinatŭ şi castelulŭ baronului din Brănişca. Dér după suprimarea revoluţiunii şi după-ce căpitanii fură prinşĭ, pe la începutulŭ lui Februariu 1785 baronulŭ Antoniu Iosica fiindŭ trimesŭ la Alba Iulia în cestiunea ţĕranilorŭ prisonierĭ din comitatulŭ Hunedórei, dênsulŭ cercetândŭ acolo diferitele închisorĭ intrà şi în camera în care era închisŭ Crişanŭ. Crişanŭ îndată ce observà pe baronulŭ, îlŭ întrebà, décă-lŭ cunósce pe elŭ Măria sa. Baronulŭ rĕspunḑêndu-i, că nu-lŭ cunósce, Crişanŭ îi aduse aminte, că elŭ este omulŭ, care se făcuse profetŭ şi pe care baronulŭ nu voise sĕ-lŭ asculte în Brănisca înainte de culesulŭ viilorŭ, acum îi pare rĕu, fiindcă elŭ voise sub formă de profeţiă, sĕ facă atentŭ pe baronulŭ la evenimentele ce se vorŭ întêmpla, ca sĕ pótă luá precauţiunile necesare. Baronulŭ întrebându-lŭ din ce causă au făcutŭ acésta, Crişanŭ îi rĕspunse, că la pasulŭ acesta l'a îndemnatŭ numai recunoscinţa, fiind-că înainte cu vre-o doi anĭ aflându-se dênsulŭ greu bolnavŭ în Mercurea, unde zăcea sub stréşina unui otelŭ, se întêmplase că totŭ atuncĭ trăsese acolo şi baronulŭ, şi îndată ce baronésa auḑì de starea miseră în care se află elŭ, a lăsatŭ banĭ la otelierulŭ şi-a ordonatŭ sĕ'lŭ îngrijéscă bine şi sĕ'i dea totŭ ce va avé de lipsă, ér după câteva ḑile întorcêndu-se baronulŭ cătră casă l'a pusŭ pe carulŭ de bagage şi l'a dusŭ până la Brănişca, unde a rĕmasŭ până s'a însănătoşatŭ deplinŭ, şi atuncĭ baronulŭ mai dându'i şi alte darurĭ elŭ s'a dusŭ acasă la Cărpenişŭ. Acéstă mare binefacere a voitŭ elŭ sĕ o rĕsplătéscă în modulŭ acesta familiei baronescĭ şi sĕ'i profeţéscă lucrurile pe care nu le putea descoperi altmintrelea, fiindcă limba lui era legaţă cu unŭ jurămêntŭ înfricoşatŭ. Acéstă întêmplare interesantă şi totodată momentósă chiar din punctulŭ de vedere psichologicŭ — ḑice Szilágyi — i'a comunicat'o în 23 Octomvre 1838 baronulŭ Ionŭ Iosica, fostulŭ preşedinte alŭ guvernului transilvanŭ şi fiulŭ lui Antoníu Iosica, şi dênsulŭ mai adaose, că rĕposatulŭ sĕu părinte încă mulţĭ anĭ după aceea adeseorĭ îşĭ arăta părerea sa de rĕu, că n'a ascultatŭ pe profetulŭ românŭ. (Szilagyi, Hóra-világ. 227.)

SCIRILE ḐILEI.

Mâne Sâmbătă, 16 (28) Februariu, ḑiua aniversării de o sută de anĭ a morţii martirilorŭ dela 1785, se va oficia la 11 óre a. m. întru pomenirea lorŭ **unŭ parastasŭ solemnelŭ** în biserica Sf. Nicolae din Scheiu.

—0—

La parastasulŭ solemnelŭ de mâne, Sâmbătă, va cântá corulŭ din cetate.

—0—

Aséră Joi 14 Februariu s'a ţinutŭ prima întrunire a damelorŭ române din ciclulŭ alŭ doilea alŭ anului 1884/5. Deşĭ timpulŭ era de totŭ nefavorabilŭ, totuşŭ numĕrulŭ dómnelorŭ şi domnişórelorŭ de faţă a fostŭ destulŭ de frumosŭ. Vorbirea d-lui profesorŭ Iónŭ Popea despre „Arta de a ajunge nisce bĕtrâneţe adâncĭ şi fericite« a fostŭ câtŭ se póte de potrivită şi de instructivă. Auḑimŭ cu plăcere, că d-lŭ profesorŭ Popea va da în curêndŭ publicităţii interesanta sa vorbire. Damele au ascultat-o cu cea mai mare atenţiune şi satisfacţiă. — D-şóra Octavia Baboianŭ dete cetire cu multŭ talentŭ şi cu multă pricepere frumósei povestirĭ »Când vrea omulŭ« de Matilda Poni. Cetirea fù precedată de o mică schiţă biografică a acestei scriitóre.

—0—

In 25 Februariu n. profesorulŭ Vambery din Peşta a ţinutŭ o conferinţă despre „femeile din Orientŭ.« Vorbirea 'şĭ-a încheiat'o printr'unŭ apelŭ cătră femei, ca prin influinţa lorŭ sĕ lăţéscă câtŭ mai multŭ »idea de statŭ maghiarŭ,« elementulŭ naţionalităţii şi limbei maghiare.

—0—

In comunele rurale dinprejurulŭ Panciovei poporaţiunea 'şĭ pregătesce tĕrăbuţele sĕ emigreze în America. In Cubinŭ şi Ploşiţŭ deja mai multe familii germane aşteptă numai timpulŭ favorabilŭ de plecare. Óre de fericirea din Ungaria 'şĭ părăsescŭ familiele vetrele lorŭ? Suferinţele au pĕtrunsŭ pană şi mĕduva.

—0—

Ciangăii din ţinutulŭ apătosŭ Brestovaţŭ de lêngă Panciova vorŭ fi strămutaţĭ în ţinutulŭ Ploşiţŭ. Cu acésta va fi resolvată, se ḑice, cestiunea colonisărei Ciangăilorŭ. De-ar scăpa numai şi de cerşitoriŭ!

—0—

»Naţiunea« află, că studenţii facultăţii de medicină din Bucurescĭ, întruniţĭ Marţĭ séra la societatea »Unirea,« au otărîtŭ a se înscrie la cursurĭ şi la esamene în termenulŭ prevĕḑutŭ de avisulŭ d-lui decanŭ, publicatŭ în numĕrulŭ nostru de erĭ. Ei au decisŭ însĕ, în acelaşĭ timpŭ, ca îndată ce d. Dr. Rîmniceanu va reapare, fie la esamene fie la cursurĭ, sĕ reîncépă mişcarea. Unŭ memoriu va lămurí în curêndŭ acéstă resoluţiune.

—0—

In Castua, districtulŭ Volosca din Istria, au fostŭ la 23 Februariu turburărĭ seriόse. Poporaţiunea s'a ridicatŭ în contra unei disposiţiunĭ a primăriei, ca tóte afişele italiane de pe strade sĕ se înlăture şi sĕ se înlocuiască cu afişe croate. A trebuitŭ sĕ intervină gendarmeria. Din Fiume a plecatŭ o companiă de infanteriă la Castua. Unde duce intoleranţa!

Avemŭ lipsă neapĕrată şi urgentă de o Universitate românéscă.

Căcĭ tinerii românĭ nu mai suntŭ suferiţĭ aḑi de colegii lorŭ maghiarĭ nicĭ măcarŭ prin coridórele universităţii, căcĭ limba română nu numai că e isgonită de pe catedră, dar e batjocurită şi în coridóne. Ca dovadă ne póte serví următórea corespondinţă:

Cugetămŭ că colegii noştri maghiarĭ de aicĭ s'au mai domolitŭ, însĕ m'am înşĕlatŭ fórte, căcí în sĕptĕmâna trecută s'a doveditŭ contrarulŭ.

Intr'o ḑi era depunerea unui rigurosŭ. Vre o 6 Românĭ încă merseră să asiste ca ascultătorĭ.

Inainte de a se începe rigurosulŭ, şĕdeau Românii în camera prin care sĕ intră în sala rigurosului şi vorbeau în limba română.

Deodată suntŭ conturbaţĭ în vorbirea lorŭ.

De cine?

De unŭ Ungurŭ îngâmfatŭ, juristŭ absolutŭ, şi de nu mĕ înşĕlŭ, de locŭ, din jurulŭ Aradului, cu numele Nagy Mihály.

— Ce neruşinare e acésta din partea d-vóstre — întrébă dênsulŭ — cum de cutezaţĭ a vorbí în limba română?

— D-le, fù răspunsulŭ, o-ta dă-ne nouĕ pace, căcĭ noi nu amŭ ḑisŭ nicĭodată cătră d-ta se nu vorbescĭ ungouresce.

Nagy Mihaly se înfurià şi în trufia lui órbă ḑice:

— Ce, d-vóstră faceţĭ oe acele, ce a făcutŭ trudătorulŭ de patriă Silvestru Moldovanŭ? De aţĭ fi ómenĭ de omeniă l'aţĭ eschide dintre d-vóstră.

Universitarii Românĭ înzădarŭ să nisuiră a-lŭ capacitá, fiindcă e „maghiarŭ«.

Ba încă Nagy Mihaly, continuâ cu o aroganţă în gradulŭ superlativŭ, astfelŭ:

— Sĕ fiu eu preşedintele »Olvasokör«-ului, pre toţĭ Românii i-aşŭ eschide dela universitate, sĕ vĕdŭ atuncĭ că ce vorŭ face ei.

Românii îi spuseră că aceste suntŭ numai nisce ilusiunĭ vane.

— Fiţĭ righurĭ domnilorŭ — continuà româno-fagulŭ susŭ-numitŭ — că, ce a'şĭ subscrie eu cu 3000 de ai noştri, nu ministerulŭ, dar nicĭ Dumneḑeu nu ar putea desface. Primulŭ meu faptŭ ar fi ca d-vóstră sĕ fiţĭ eschişĭ dela Universităţĭ.

Din mărturisirea de mai susŭ se vede că ce subscriu 3001 de Maghiarĭ, e **sfântŭ.**

A. Crasŭ.

Avisŭ învĕţătorilorŭ.

Din partea despărţĕmêntului XI alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ,« se escrie concursŭ pentru o disertaţiune poporală »*despre pomăritŭ*.« Disertaţiunea, care se va judecá de *mai bună*, va fi premiată din partea despărţĕmêntului cu *4 galbinĭ*.

La acestŭ premiu potŭ concurge numai *membrii de ai despărţĕmêntului XI.*

Concurenţii suntŭ avisaţĭ, ca disertaţiunile, scrise cu mână străină şi provĕḑute cu motto, ce se va însemná şi pre pliculŭ sigilatŭ ce va conţinea numele autorului, sĕ le trămìtă la adresa directoratului de despărţĕmêntŭ până în 1 Iuniu 1885.

Din şedinţa comitetului despărţĕmêntului XI ţinută în Şimlĕulŭ-Silvaniei la 10 Faurŭ 1885.

Alimpiu Barbolovicĭ, directorulŭ desp. XI. **Andreiu Cosma.** actuarulŭ desp. XI.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 27 Februariu. — Iuliu Verhovay a declaratŭ erĭ după améḑĭ în decursulŭ pertractării, că asupra administraţiunei fóiei şi a banilorŭ n'a avutŭ nicĭ o influinţă.

Cattaro, 27 Februariu. — Părechea princiară de corónă a sositŭ erĭ după améḑĭ, fiindŭ primită cu entusiasmŭ. Riva cetatea a fostŭ admirabilŭ decorată. La prânḑŭ a luatŭ parte principele Muntenegrului împreună cu suita sa, care sosise sĕ salute părechea princiară de corónă.

Berlin, 27 Februariu. — S'a ţinutŭ ultima şedinţă a conferinţii Congului. Bismarck a mulţămitŭ împuterniciţilorŭ în numele împĕratului, după care s'au subsemnatŭ 14 acte.

Paris, 27 Februariu. — In provincia Yünnau au fostŭ masacraţĭ mai multe sute de catolicĭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena
din 26 Februarie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4% . . .	98.50	Bonurĭ croato-slavone . .	102.—
Rentă de hârtiă 5% . .	94.15	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	118.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	99.—	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	118.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.75	Renta de hărtiă austriacă	83.60
		Renta de arg. austr. . .	84.—
		Renta de aurŭ austr. . .	107.35
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.40	Losurile din 1860 . . .	138.40
		Acţiunile băncei austro-ungare	867.—
Bonurĭ rurale ungare . .	103.—	Act. băncei de creditŭ ung.	315.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.50	Act. băncei de creditŭ austr.	315.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	102.50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
		Napoleon-d'orĭ	9.79½
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.—	Mărcĭ 100 împ. germ. . .	60.50
Bonurĭ rurale transilvane	102.60	Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 12 Februariu st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%). . . .	91	—
Renta rom. amort. (5%) . .	93½	—
» convert. (6%) . .	90½	—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.) . .	32	—
Credit fonc. rural (7%) . .	99⅞	—
» » » (5%) . .	87	—
» » urban (7%) . .	97½	—
» » » (6%) . .	92½	—
» » » (5%) . .	84¾	—
Banca naţională a României	1200	—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	300	—
« » » Naţională . .	240	—
Aurŭ	10¼%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 27 Februarie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.95	Vênd.	8.98
Argint românesc	»	8.75	»	8.80
Napoleon-d'orĭ	»	9.78	»	9.80
Lire turcescĭ	»	10.98	»	11.—
Imperialĭ	»	9.98	»	10.—
Galbenĭ	»	5.70	»	5.76
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	129.—	»	130.—
Discontulŭ	» . . .	7—10 % pe anŭ.		

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" se potŭ cumpĕra în tutungeria lui I. Gross.

Anunţămŭ acelorŭ onoraţĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ binevoi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sĕ aibă colecţiunea completă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a căleĭ ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timişŭ	1.33	—	—	10.15
Braşovŭ	2.06	—	—	10.50
	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Haşfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighişóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediaşŭ	6.00	12.11	1.23	
Copşa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blaşiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiuşŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vinţulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Cluşiu	10.08	5.59	9.18	
	10.18	6.28	8.00	
Nedeşdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirişŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mezö-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velinţe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	
	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriş	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeşdu	8.38	5.11	—	
Cluşiu	8.57	5.40	7.08	
	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriş	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vinţulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiuşŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blaşŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copşa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediaşŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigişóra	4.50	4.17	12.15	
Haşfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Braşovŭ	9.20	10.15	3.15	
	—	6.00	3.25	
Timişŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiuşŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vinţulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Şibotŭ	4.35	11.43	
Orăştia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborşin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulişŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovaţŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ	12.32	8.05	9.45
	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.09	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ	3.35	5.30
	4.00	6.20
Glogovaţŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulişŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bĕrzova	6.18	9.18
Soborşin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăştia	10.47	3.46
Şibotŭ	11.14	4.20
Vinţulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiuşŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timişóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) Petroşeni

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Haţegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Baniţa	6.43
Petroşeni	7.00

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroşeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroşeni	8.56
Baniţa	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Haţegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.